

Krigen som vi aldrig glemmer.

Jeg/ sønnen skriver på vegne af Kamma Qvist Ørndrup, som gerne vil fortælle om den niende april 1940, da hendes familie blev invaderet af tyskerne, men på grund af alderen, ryster hun meget på hånden og skriften er ikke mere, hvad den har været.

Kamma blev født den 26. august 1920 og bor nu på Røde Kors hjemmet i Løgstør, hun er god til at huske, selvom der kan mangle nogle detaljer. Hun abonnerer også stadigvæk på Nordjyske.

Den 09. april 1940.

Jeg husker helt tydelig besættelsen af Danmark den 9. april 1940. Jeg var på besøg hjemme på Postgården i Sønderholm, for at hjælpe min mor, der skulle fejre fødselsdag den 10. april, og derfor havde inviteret familie, naboer og venner til fødselsdag.

Vi talte selvfølgelig meget om Danmarks situation og om tyskernes fremmarch i Europa, men regnede ikke med at en besættelse var så tæt på.

Lige midt i vore forberedelser rullede pludselig flere militærkolonner ind på vores gårdsplads og ca. 15 tyskere forlangte indkvartering i laden på gården.

Officeren insisterede ydermere på at ville sove i hovedhuset, men mor Meta fik – uden at kunne et ord tysk – smidt officeren ud, og med tegn og underlige fagter forklaret ham, at han kunne sove i laden sammen med soldaterne, uden at tænke på den fatale konsekvens denne handling kunne have fået for hele familien.

Der dukkede dog kun få gæster op næste dag til fødselsdagen, da mange ikke turde forlade deres hjem af frygt for blive skudt eller taget til fange.

De tyske soldater, der var på Postgården viste sig dog at være meget humane og omgængelige, når vi ser bort fra deres første optræden.

Nogle aftener senere, kom officeren ind i hovedhuset og bad familien om at mørklægge vinduerne noget bedre med sorte rullegardiner, så der ikke skulle ske os noget, hvis der faldt bomber.

Inden officeren forlod hovedhuset, havde han fået øje på vores klaver, og han spurgte om han måtte spille på det. Det fik han så lov til, og mens han spillede trillede tårerne ned ad kinderne på ham, og jeg forstod dog så meget, at han havde kone og børn hjemme i Tyskland, som han længtes meget efter.

Noget at det første vores familie gjorde lige efter besættelsen og efter at tyskerne var ankommet til Sønderholm, var at gemme det danske flag på loftet.

Flaget blev liggende på loftet indtil befrielsen, hvor det blev fundet frem og hejst på dagen.

Jeg oplevede dagen efter befrielsen sammen med 1000 vis af andre i Aalborg, hvor vi glade fejrede at vi endelig var frie igen efter fem lange år.

FALBORG

5. MAJ 1945

SØNDERHOLM

